

Bp Paweł Kubicki podchodził bardzo poważnie do obowiązku głoszania słowa Bożego. Konkludując trzeba przyznać, że z pewnością głosił kazania najlepiej jak potrafił. Dowodem na to jest jego ogromna pracowitość i solidność. Być może w świetle ówczesnych zasad homiletyki, kazania bp. Kubickiego nie spełniały wszystkich wymogów. Niemniej kierował się on nadrzędnym celem, jakim był praktyczny przekaz słowa Bożego i jego aplikacja w życiu słuchaczy.

PRÊTRE ALBERT WARSO

Les sermons de l'évêque Paweł Kubicki

Résumé

L'évêque auxiliaire de Sandomierz Paweł Kubicki (1871-1944) est connu aujourd'hui principalement par son activité littéraire. Une place particulière dans l'historiographie lui est réservée avant tout grâce à son oeuvre volumineuse et malheureusement non achevée, intitulée *Prêtres combattants pour l'Eglise et la Patrie dans les années 1861-1915*. Cependant, il ne faut pas oublier qu'il fut un fervent prêtre. Le nombre de ses visitations épiscopales surprend ainsi que toute son activité aumônière. Il enseignait et prêchait très souvent. Sans aucun doute, ce mode de propagation de la Parole de Dieu, occupait dans sa vie et son service une place particulière.

Traduction: Iwona Bartosz-Przybyło

Ks. Albert WARSO – absolwent KUL, doktor nauk humanistycznych, kapłan diecezji radomskiej, pracownik Kongregacji Nauki i Wiary w Watykanie. Zainteresowania naukowe koncentruje wokół ostatnich dwóch wieków historii Kościoła w Polsce, a zwłaszcza okresu po II wojnie światowej.

JACEK A. KABATA

SEKCJE POLSKIEGO TOWARZYSTWA TEOLOGICZNEGO W KRAKOWIE W LATACH 1946-1999

Polskie Towarzystwo Teologiczne powstało w 1924 r. z inicjatywy środowiskowej Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Od początku działalności realizowało postawione przed sobą zadania w oparciu o najmocniejsze wówczas w kraju środowiska wydziałów teologicznych: Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie i Uniwersytetu Warszawskiego¹. W czasie II wojny światowej towarzystwo zmuszone było zaprzestać działalności a środowisko teologiczne, podobnie jak cały kraj, poniosło ogromne straty. Jednak już w 1946 r. podjęto próbę jego reaktywowania na ogólnopolskim zjeździe Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Lublinie. Nie było to takie proste w zmieniającej się sytuacji społeczno-politycznej i dlatego nie od razu udało się od nowych władz państwowych uzyskać status prawny dla jego działalności. Jednakże pod koniec roku niespodziewanie zarejestrowano oddział krakowski towarzystwa jako Polskie Towarzystwo Teologiczne w Krakowie. W takich okolicznościach, następnym krokiem władz towarzystwa było zwołanie w kwietniu 1948 r. ogólnopolskiego zjazdu i przekształcenie organizacji krakowskiej w towarzystwo ogólnopolskie z siedzibą w Krakowie². W swojej działalności towarzystwo oparło się na statucie zarejestrowanym przez Prezydium Rady Narodowej w Krakowie w dniu 12 listopada 1946 r., który znalazł się w rejestrze stowarzyszeń i związków pod numerem 189.

¹ Zob. J. A. Kabata, *Polskie Towarzystwo Teologiczne. 70 lat istnienia (1924-1994)*, „Analecta Cracoviensia”, t. 26, s. 315-324.

² Zob. J. A. Kabata, *Brylantowy jubileusz Polskiego Towarzystwa Teologicznego (1924-1999)*, [w:] *Felix saeculum Cracoviae – krakowscy święci XV wieku*, Kraków 1998, s. 161-174.

Stanowił on kompromis między statutem pierwotnym z 1924 r. a realiami powojennymi i naciskami ówczesnych władz administracyjnych³. W nowej rzeczywistości politycznej, po odzyskaniu niepodległości w 1989 r., rozpoczęto prace nad nowym statutem, zatwierdzonym ostatecznie przez Episkopat Polski pismem z dnia 21 lutego 1992 r.

Przedstawiona poniżej struktura powojennej działalności towarzystwa oparta została na analizie dokumentów przechowywanych w archiwum Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie oraz sprawozdaniach rocznych władz towarzystwa publikowanych w powstałym w 1948 r. czasopiśmie „Ruch Biblijny i Liturgiczny”. Niestety w obydwu tych źródłach istnieją luki spowodowane, jak się zdaje, konieczną ostrożnością wobec represyjnego systemu władz komunistycznych okresu PRL. Dotyczy to zwłaszcza okresu stalinowskiego do roku 1956. Dlatego zawarte w pracy dane są miejscami niekompletne, ale jednocześnie całościowe, jeśli chodzi o zachowany do naszych czasów źródłowy materiał archiwalny.

Członkowie Towarzystwa i ich działalność

1957/1958 – stan osobowy – 114 członków, w większości profesorów Studiów Teologicznych istniejących na terenie Krakowa. Działalność – 6 zebrań zarządu, 2 walne zebranie: nadzwyczajne i zwyczajne, 6 ogólnych zebrań zwyczajnych na których wygłoszono 7 referatów z przeciętną frekwencją wśród słuchaczy wynoszącą 60 osób. Ogółem łącznie z sekcjami wygłoszono 24 referaty. Na zebraniach sekcji przeciętna frekwencja wynosiła 17 osób.

1958-1960 – stan osobowy – 114 członków. Działalność – 7 zebrań zarządu, 4 zebrania walne, 14 zebrań ogólnych zwyczajnych, na których wygłoszono 14 referatów (przeciętnie 65 uczestników). Na zebraniach sekcji przeciętna frekwencja wynosiła 12 osób.

1962 – (6 VI) uroczyste posiedzenie PTT w auli Krakowskiego Seminarium Duchownego poświęcone złotemu jubileuszowi kapłańskiemu księży: abpa Eugeniusza Baziaka, infulata Ferdynanda Machaya, prof. Władysława Wichra, prof. Teofila Długosza, prałata Maślińskiego, na którym m.in. ks. Aleksy Klawek wygłosił referat pt. „40-lecie

Polskiego Towarzystwa Teologicznego, fakty – wspomnienia”. Doroczne walne zebranie PTT (24 X), w sali wykładowej krakowskiej Kurii Metropolitalnej przy ul. Franciszkańskiej 3 na którym wybrano nowe władze Towarzystwa. Wybory poprzedził referat ks. Aleksego Klawka pt. „Uwagi na temat historyczności ksiąg Pisma św.”. Zebrania ogólne: (14 XI, miejsce jw.) z referatem ks. Kazimierza Drzymały SJ pt. „Geneza i rozwój doktryny arian polskich” oraz dyskusją, (12 XII) bp Karol Wojtyła wygłosił referat pt. „Refleksje po pierwszej Sesji II Soboru Watykańskiego” zakończony pytaniami i dyskusją.

1963/1964 – stan osobowy – 124 członków. Działalność – 8 zebrań, ogólnych na których wygłoszono 8 referatów (3 z nich, księży: Teofila Długosza, Mariana Rechowicza, F. Germana miały na celu uczczenie 600-lecia Uniwersytetu Jagiellońskiego; dzieje Wszechnicy Jagiellońskiej, samego Wydziału Teologicznego oraz sylwetki wybitniejszych profesorów, szczególnie z ostatniego 40-lecia).

1965/1966 – stan osobowy – 129 członków. Działalność – zorganizowano uroczystą sesję naukową (26 IV) dla uczczenia Tysiąclecia Chrześcijaństwa i Państwa Polskiego, na której wygłoszono 5 referatów. Na 3 zebraniach plenarnych wygłoszili milenijno-soborowe referaty: ks. Teofil Długosz (24 XI i 26 V) oraz abp Karol Wojtyła (15 I).

1970 – stan osobowy – nie podano. Działalność – 8 zebrań zwyczajnych z 8 referatami oraz 1 zebranie nadzwyczajne celem uczczenia pamięci zmarłych księży profesorów: Aleksego Klawka (wcześniej redakcja poświęciła mu numer monograficzny RBL 1970 nr 6) i Władysława Wichra z okolicznościowymi referatami ks. Władysława Smereki i bpa Stanisława Smoleńskiego.

1971 – stan osobowy – nie podano. Działalność – walne zebranie (29 I) wybrało nowy zarząd Towarzystwa. W rezydencji metropolity krakowskiego odbyło się 9 ogólnych zebrań zwyczajnych z 9 referatami.

1972 – stan osobowy – ok. 120 członków. Działalność – comiesięczne zebrania zwyczajne z referatami, głównie o tematyce historycznej (rocznice: 900-lecia objęcia biskupstwa krakowskiego przez św. Stanisława ze Szczepanowa i 500-lecie urodzin Mikołaja Kopernika) a także liturgicznej, biblijnej, eklezjalnej i filozoficznej. Na zebrania zaczęli uczęszczać nie tylko członkowie Towarzystwa, ale tak-

³ Zob. J. A. Kabata, *Dwa powojenne statuty Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie*, „Nasza Przyszłość”, t. 87, s. 407-415.

że jego sympatycy: księża i alumni seminariów zainteresowani przedstawianą tematyką.

1973 – stan osobowy – 175 członków, w tym: 168 zwyczajnych i 7 wspierających. Zebrania zwyczajne odbywały się w Krakowskiej Kurii Metropolitalnej, zarządu w Częstochowskim Seminarium Duchownym, sekcyjne w Seminarium Metropolitalnym, u OO. Dominikanów i u OO. Jezuitów. Ks. kardynałowi Karolowi Wojtyła przyznano tytuł członka honorowego PTT. Działalność – comiesięczne zebrania zwyczajne z referatami uwzględniającymi tematykę aktualną, tj. III Synod Biskupów (jesień 1971), rocznice śmierci: 500-lecie św. Jana Kantego, 750-lecie bł. Wincentego Kadłubka, 100-lecie ks. Hieronima Kajsiewicza, założyciela Zgromadzenia Księży Zmarłychwstańców, a także odkrycia w Qumran i dialogu z marksizmem.

1974 – stan osobowy – 208 członków zwyczajnych i wspierających. Działalność (jubileuszowy rok działalności Towarzystwa) – comiesięczne zebrania zwyczajne nt.; III i IV Synod Biskupów, rocznica 100-lecia urodzin biskupa Józefa Sebastiana Pelczara, zbliżająca się beatyfikacja założycielki Stowarzyszenia Misyjnego św. Piotra Klawera im. Marii Teresy Ledóchowskiej, 600-lecie urodzin bł. królowej Jadwigi, 50 rocznica powstania PTT oraz wydany przez Stolicę Apostolską nowy rytuał Sakramentu Pokuty.

1975 – stan osobowy – 222 członków zwyczajnych i wspierających. Zmarli członkowie zwyczajni, księża: Leopold Skwarczewski i Władysław Konieczka oraz wspierający: Włodzimierz Czartoryski. Działalność – zarząd planował stworzenie sekcji przyjaciół popierania nauk teologicznych. Walne zebranie nadzwyczajne (30 V, wcześniej – 24 I, zebranie zwyczajne nie mogło udzielić absolutorium ustępującemu zarządowi ze względu na brak wniosku ze strony Komisji Rewizyjnej, której członkowie w większości dłuższy czas chorowali) oraz comiesięczne zebrania zwyczajne w rezydencji Metropolity Krakowskiego z 8 referatami, głównie o tematyce historycznej i biblijnej. Frekwencja na nich wynosiła po ok. 80 osób.

1976 – stan osobowy – 242 członków, w tym: 217 zwyczajnych i 25 wspierających. Zmarli księża: Antoni Czastka, Ludwik Koniówka, Bogdan Niemczewski. Działalność – comiesięczne zebrania zwyczajne z 7 referatami, głównie o tematyce biblijnej, chrystologicznej

i rocznicowy z okazji 25-lecia śmierci księcia kardynała Adama Stefana Sapiehy oraz współorganizacja Kongresu Teologów Polskich, który odbył się w dn. 14-16 IX 1976 r. w Krakowie – Nowej Hucie w klasztorze OO. Cystersów. O zebraniach zwyczajnych informowano członków i zainteresowanych gości poprzez komunikaty rozsyłane przez Wydział Duszpasterski Kurii Metropolitalnej w Krakowie.

1977 – stan osobowy – 260 członków, w tym: 225 zwyczajnych i 35 wspierających. Zmarli księża: Ludwik Orzeł i Władysław de Rosenberg Grohs. Działalność – walne zebranie wyborcze (28 I) oraz 8 zebrań zwyczajnych z 8 referatami dotyczącymi głównie aktualnych wydarzeń w życiu Kościoła, ważniejszych rocznic i zagadnień teologicznych związanych z duszpasterstwem.

1978 – Ks. kard. Karol Wojtyła, arcybiskup metropolita krakowski, członek honorowy PTT, dnia 16 X 1978 r. został wybrany papieżem jako Jan Paweł II. Z tej okazji prezes Towarzystwa skierował list hołdowniczy do Ojca świętego oraz list osobny do Papieża. Na oba te listy nadeszły odpowiedzi: od Sekretarza Stanu i od samego Papieża. Informacje o PTT po raz pierwszy znalazły się w publikacjach: *Słowniku Polskich Towarzystw Naukowych*, Wrocław 1978, t. 1, s. 164-166 oraz *Informatorze Nauki Polskiej*, Warszawa 1978, t. 2, s. 180. Stan osobowy – 279 członków, w tym: 246 zwyczajnych i 33 wspierających. Przybyło 21 członków zwyczajnych. Zmarł o. Robert Walery Świętochowski OP. Ks. dr Franciszek Macharski został nominowany na nowego arcybiskupa metropolitę krakowskiego a ks. dr Mirosław Kołodziejczyk na biskupa pomocniczego częstochowskiego. Działalność – 4 zebrania statutowe zarządu oraz 7 zebrań plenarnych ogólnych, tematycznie skoncentrowanych wokół problematyki aktualnej w Kościele, uwzględniając w szerokiej mierze zagadnienia pastoralne. Ostatnie (29 I) było sesją poświęconą poezji Karola Wojtyły z wprowadzeniem ks. Jerzego Chmiela i wykładem prof. Zygmunta Kubiaka z recytacjami aktorów Danuty Michałowskiej i Tadeusza Malaka.

1979 – stan osobowy – 282 członków, w tym: 250 zwyczajnych i 32 wspierających, przyjęto 13 nowych i skreślono 8 członków zwyczajnych. Zmarli księża: Stanisław Dąbrowski i Józef Majgiera, których nazwiska postanowiono wpisać do Księgi Członków Zasłużonych dla Towarzystwa. Działalność – walne zebranie wyborcze (9 II) oraz 4 zebrania statutowe zarządu i 6 zebrań ogólnych z 6 referatami

przedstawionymi w pałacu Arcybiskupów Krakowskich przy ul. Franciszkańskiej 3. W dn. 6-12 XI została przeprowadzona przez Wydział Spraw Społeczno-Administracyjnych Urzędu Miasta Krakowa kontrola państwowa Towarzystwa. W dn. 26 IV we współpracy z papieskim Wydziałem Teologicznym w Krakowie urządzono sesję naukową poświęconą encyklice papieża Jana Pawła II *Redemptor hominis* z 5 referatami. Zorganizowano także 2 serie odczytów w kościele św. Mikołaja w Krakowie. Pierwsza nt. „Męka Pańska w świetle współczesnej teologii” (4 konferencje), druga nt. „Wierzę w życie wieczne” (3 konferencje wygłoszone przez ks. Jerzego Chmiela). Na zebraniach sekcyjnych wygłoszono łącznie 71 referatów.

1980 – stan osobowy – 278 członków, w tym: 245 zwyczajnych, 32 wspierających i 1 honorowy. Przyjęto 6 nowych członków: w tym 5 zwyczajnych i 1 wspierającego a skreślono z listy 6 członków, 6 członków zmarło. Działalność – walne zebranie wyborcze (25 I) oraz 4 statutowe zebrania zarządu i 5 zebrań ogólnych (tzw. „czwartkowych” – 3 czwartek miesiąca) z 5 referatami. Zorganizowano: międzysekcyjne zebranie naukowe (28 V) poświęcone listowi Jana Pawła II o tajemnicy i kulcie Eucharystii z 5 referatami i komunikatami (wydrukowane w RBL 1980 nr 5), dwa spotkania dla alumnów Krakowskiego Seminarium Duchownego z odczytami prof. Karola Estreichera jun. i dra Marka Rostworowskiego, oraz cykle odczytów publicznych w kościele św. Mikołaja w Krakowie pt.: „Z historii i teologii krzyża” (3 odczyty), „Nauka Kościoła o małżeństwie” (6 odczytów) oraz rozpoczęto cykl w kościele Bożego Miłosierdzia w Krakowie przy ul. Smoleńsk pt. „Jan Paweł II naucza” (3 odczyty). Z okazji 500-rocznicy śmierci Jana Długosza urządzono w kościele św. Michała na Skałce (19 V) uroczystą Mszę św. koncelebrowaną z homilią prezesa Towarzystwa ks. Jerzego Chmiela i procesją do Krypty Zasłużonych (przypominającą tą sprzed 100 lat, kiedy to odbył się powtórny pogrzeb J. Długosza) oraz w tym samym dniu w ramach Tygodnia Kultury Chrześcijańskiej w Krakowie urządzono Dzień Księdza Jana Długosza (bazylika katedralna na Wawelu). Dnia 22 V odbyło się uroczyste zebranie PTT w Krakowie, na którym ks. Bolesław Przybyszewski wygłosił okolicznościowy referat poświęcony J. Długoszowi.

1981 – stan osobowy – 298 członków, w tym: 265 zwyczajnych, 32 wspierających i 1 honorowy. Przyjęto 20 nowych członków zwy-

czajnych. Zmarło 5 członków zwyczajnych i 1 wspierający, prof. Józef Mitkowski. Działalność – staraniem Towarzystwa został wybity medal pamiątkowy (wg projektu Andrzeja Kołaczyńskiego) dla uczczenia 500-rocznicy śmierci ks. Jana Długosza z przeznaczeniem dla zasłużonych członków PTT. Uchwałą zarządu otrzymał go ks. kard. Franciszek Macharski a także, z okazji ich jubileuszy, księża: Władysław Smereka, Bolesław Przybyszewski i Kazimierz Klósak. Zostali oni również wpisani do Księgi Zasłużonych Członków Towarzystwa. Walne zebranie PTT w Krakowie w dniu 20 II skierowało list dziękczynny za encyklikę o Bożym Miłosierdziu do papieża Jana Pawła II i podjęło uchwałę w sprawie Papieskiego Wydziału Teologicznego w Krakowie o uznanie go jako Wyższej Uczelni Kościelnej, skierowaną do władz państwowych PRL. Zarząd Towarzystwa odbył 3 zebrania a także zorganizowano cykle odczytów teologicznych dla wiernych. W kościele Bożego Miłosierdzia kontynuowano cykl „Jan Paweł II naucza” (9 konferencji), w kościele św. Mikołaja w Krakowie cykl „O Bożym Miłosierdziu” (3 referaty) a także cykl konferencji adwentowych pt. „Wokół encykliki Jana Pawła II o pracy ludzkiej” (3 referaty). W związku z 100-rocznicą urodzin papieża Jana XXIII ks. Adam Kubiś wygłosił w Bazylice Mariackiej po okolicznościowej Mszy św. konferencję nt. „Wkład papieża Jana XXIII w Drugi Sobór Watykański”. Na zebraniach sekcyjnych wygłoszono łącznie 52 referaty.

1982 – STAN WOJENNY. Stan osobowy – 281 członków, w tym: 251 zwyczajnych, 29 wspierających, 1 honorowy. Zmarło 5 członków: w tym 4 zwyczajnych, księża: Kazimierz Klósak, Stanisław Czartoryski, Karol Dłopolski, Bolesław Celiński CSSR oraz 1 wspierający: Edward Łodziński. Ze względu na rygory stanu wojennego walne zebranie nie mogło się odbyć. Odbyły się natomiast dwa zebrania zarządu poświęcone głównie sytuacji Towarzystwa w stanie wojennym, a także cykle odczytów wygłaszane przez członków Towarzystwa w kościołach: księży Saletynów w Krakowie przy ul. Wiślniej 11, nt. „Zadania rodziny chrześcijańskiej w świecie współczesnym według adhortacji apostoelskiej Jana Pawła II *Familiaris consortio*” (15 konferencji) oraz Bożego Miłosierdzia w Krakowie kontynuujące temat „Jan Paweł II naucza” (5 konferencji).

1983 – stan osobowy – 278 członków, w tym: 242 zwyczajnych, 35 wspierających, 1 honorowy. Przyjęto 6 nowych członków: 4 zwy-

czajnych i 2 wspierających. Zmarli członkowie, księży: inf. Teofil Kurowski, inf. Kazimierz Figlewicz, prof. Władysław Smereka, prof. Ignacy Różycki. Ks. Tadeusz Gocłowski został wyniesiony przez papieża do godności biskupa pomocniczego w Gdańsku. Działalność – na walnym zebraniu z udziałem ks. kard. Franciszka Macharskiego, metropolity krakowskiego (21 I), wybrano władze Towarzystwa oraz podjęto uchwałę witającą powstanie Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie a także skierowano okolicznościowy list do papieża Jana Pawła II z podziękowaniem za jej erygowanie. Zarząd Towarzystwa ofiarował medale pamiątkowe: papieżowi Janowi Pawłowi II, w czasie jego pielgrzymki w Krakowie oraz księżom: Kazimierzowi Drzymale SJ za wieloletnią działalność w PTT, Josefowi Georgowi Zieglerowi z Moguncji za wkład w rozwój kontaktów między teologami niemieckimi i polskimi, Eugeniuszowi Florkowskiemu, od wielu lat aktywnemu członkowi PTT, w dniu jego 80 urodzin. Z okazji 50-lecia kapłaństwa listy gratulacyjne od prezesa Towarzystwa otrzymali księży: bp Julian Groblicki i prof. Bolesław Przybyszewski. Kontynuowano odczyty publiczne w cyklach: „Jan Paweł II naucza” (3 referaty) i „Jubileuszowy Rok Odkupienia” (7 referatów). Ogółem na 42 zebraniach sesyjnych wygłoszono 51 referatów i komunikatów oraz 10 odczytów popularnych.

1984 – stan osobowy – 297 członków, w tym: 265 zwyczajnych, 32 wspierających, 1 honorowy. Zostało przyjętych 13 członków zwyczajnych i 2 wspierających, 3 członków zostało przez papieża podniesionych do godności biskupiej: Marian Jaworski, Stanisław Nowak, Kazimierz Górny (łącznie, więc członkami zwyczajnymi Towarzystwa jest 12 biskupów), z okazji 40-lecia swej działalności 2 członków otrzymało adresy gratulacyjne od prezesa: dyr. wydawnictw katolickich Tadeusz Nowak i dr med. Stanisław Waliszewski. Działalność – w ramach kontynuacji cyklu „Jan Paweł II naucza” wygłoszono 4 odczyty publiczne. Łącznie odbyło się 38 posiedzeń w sesjach naukowych z 51 referatami i komunikatami. Walne zebranie PTT w Krakowie (25 I) wysłało do papieża Jana Pawła II list z życzeniami na Nowy Rok Pański 1984.

1985 – stan osobowy – 298 członków, w tym: 266 zwyczajnych, 32 wspierających. Przyjęto 12 nowych członków zwyczajnych. Ks. Damian Zimoń został ordynariuszem katowickim a o. Augustyn Jankow-

ski OSB otrzymał benedykcję opata w Tyńcu, bp Marian Jaworski otrzymał list gratulacyjny Towarzystwa z okazji nadania mu doktoratu h.c. przez Ruhr-Universität w Bochum a członek wspierający dr med. Stanisław Waliszewski został odznaczony przez Towarzystwo medalem komemoratywnym w 50-lecie praktyki lekarskiej za ponad 40-letnią działalność popularyzacyjno-naukową na polu syndonologii w Polsce. Zmarło 12 członków zwyczajnych. Działalność – odbyły się: walne zebranie (13 II) i 4 zebrania zarządu. Dnia 18 VI z okazji 100-lecia urodzin Juliusza Osterwy odbyło się zebranie pod patronatem ks. kard. Franciszka Macharskiego na ręce którego papież Jan Paweł II przysłał list okolicznościowy. Referat wygłosił dr Ireneusz Guszpit z Wrocławia pt. „Juliusza Osterwy myśl o teatrze religijnym”. Kontynuowano cykl odczytów pt. „Jan Paweł II naucza” z 4 referatami oraz wysłano list walnego zebrania do papieża Jana Pawła II (13 II) z wyrazami czci, miłości i oddania oraz podziękowaniem za adhortację apostolską *Reconcliatio et paenitentia*. Odbyło się 39 zebrań sekcyjnych z 54 referatami.

1986 – stan osobowy – 298 członków, w tym: 266 zwyczajnych i 32 wspierających. Przyjęto 10 nowych członków zwyczajnych oraz 1 członka wspierającego – dra med. Jacka Danowskiego. Honorowe medale Towarzystwa otrzymali profesorzy: ks. Aleksander Usowicz, ks. Bolesław Kumor, Janina Bieniarzówna, Wojciech Maria Bartel. Zmarli członkowie: ks. Andrzej Bober SJ i mgr inż. Jan Stec. Działalność – w dniu 22 I walne zebranie wybrało władze Towarzystwa oraz wystosowało noworoczny list do Ojca świętego Jana Pawła II. Odbyło się 28 zebrań sekcyjnych oraz 7 sesji i sympozjów naukowych, na których wygłoszono łącznie 55 referatów. W dniu 20 VI miało miejsce skontrum władz państwowych przeprowadzone przez Wydział ds. Wyznań Urzędu m. Krakowa.

1987 – stan osobowy – 304 członków, w tym: 270 zwyczajnych i 34 wspierających. Przyjęto 5 nowych członków zwyczajnych oraz 2 wspierających: prof. Bolesława Matieja i mgr Wiktora Zębatego. Zmarł ks. Antoni Baciński CM. Honorowy medal Towarzystwa otrzymał ks. prof. Stanisław Grzybek, od 35 lat pełniący funkcję kierownika Sekcji wydawniczej PTT. Działalność – walne zebranie (23 I) w auli WSD w Krakowie przy ul. Podzamcze 8 wybrało władze Towarzystwa. Odbyły się 4 zebrania zarządu oraz w dniu 9 IV w auli WSD w Krakowie Sympozjum Eucharystyczne zorganizowane przez

PTT i PAT z wprowadzeniem, 3 referatami i dyskusją. Na zaproszenie prezesa Towarzystwa w dniu 12 X przybył do Krakowa z wykładem gościnnym ks. prof. P. Schafer z Uniwersytetu w Passau nt. rezultatów 4-letnich dociekań kręgu katolickich i protestanckich teologów nad obowiązywalnością i sensem katolickich i protestanckich anatematyzmów z XVI w. W nawiązaniu do wykładu prezes PTT ks. Kazimierz Hoła zwrócił się w piśmie z dnia 5 I 1988 r. do dziekana Wydziału Teologicznego PAT ks. Jerzego Chmiela z propozycją wspólnego zorganizowania sympozjum ekumenicznego z udziałem przedstawicieli Luterańskiej Wspólnoty z Krakowa. Ogółem na 2 sesjach i sympozjach naukowych, 2 wykładach okolicznościowych i 36 zebraniach sesyjnych wygłoszono 53 referatów i komunikatów.

1988 – stan osobowy – 308 członków, w tym: 272 zwyczajnych i 36 wspierających. Przyjęto 6 nowych członków: 4 zwyczajnych i 2 wspierających, doktorów: Henryka i Krystynę Baranków. Zmarli księża: bp Jan Pietraszko i Franciszek Bracha CM. Nagrodzono ks. inf. prof. Stanisława Grzybka za wkład w rozwój wydawnictwa PTT (ze względu na sytuację finansową zarządu Towarzystwa było to symboliczne 30 tys. zł). Działalność – ogółem odbyło się 31 zebrań sekcyjnych z 41 referatami oraz 1 otwarte sympozjum popularnonaukowe z wprowadzeniem, 5 referatami i dyskusją panelową.

1989 – stan osobowy – 312 członków, w tym: 275 zwyczajnych i 37 wspierających. Przyjęto 7 nowych członków: 6 zwyczajnych i 1 wspierającego. Zmarli księża: inf. prof. Eugeniusz Florowski, prałat Karol Sadlik, doc. Jan Kuś. Działalność – walne zebranie w auli WSD w Krakowie (23 I) wybrało władze Towarzystwa. We współpracy z PAT w Krakowie organizowano w domu profesorów przy ul. Św. Marka 10 kilkakrotnie konwersatoria interdyscyplinarne. Przygotowywano projekt nowego statutu Towarzystwa.

1990 – stan osobowy – 319 członków, w tym: 282 zwyczajnych i 37 wspierających. Przyjęto 9 nowych członków. Działalność – walne zebranie (29 I) wybrało władze Towarzystwa oraz odbyły się 4 zebrania zarządu. Przedstawiono projekt nowego statutu PTT prymasowi ks. kard. Józefowi Glempowi z prośbą o przedstawienie go na Konferencji Episkopatu Polski (na koniec lutego). W dalszym ciągu, zauważalnie już, spada frekwencja na spotkaniach poszczególnych sekcji Towarzystwa.

1991 – stan osobowy – 324 członków, w tym: 287 zwyczajnych i 37 wspierających. Przyjęto 8 nowych członków zwyczajnych. Zmarło 3 członków, księży: inf. Stanisław Bizuń, mitrat Mikołaj Deńko, Marian Lisowski OFM Conv. Działalność – walne zebranie (29 I) wybrało władze, zarząd odbył 4 wymagane statutowo posiedzenia. Kontynuowano współpracę z PAT w Krakowie w organizacji konserwatoriów interdyscyplinarnych. Przeznaczono ze składek członkowskich 2 mln zł na urządzenie nowego lokalu PTT w Krakowie przy ul. Kanoniczej 3.

1992 – stan osobowy – 354 członków. Przyjęto 17 nowych członków, w tym: 6 w Krakowie i 11 w terenie. Zmarło 2 członków: ks. Tadeusz Piętiewicz i prof. Wojciech Bartel. Działalność – walne zebranie wyborcze (29 I), 4 posiedzenia zarządu poświęcone głównie sprawom sekcyjnym i wydawniczym, konwersatoria interdyscyplinarne we współpracy z PAT, jak co roku odbywały się zebrania naukowe w sekcjach specjalistycznych i terenowych. Niestety w dalszym ciągu spada zainteresowanie tego typu działalnością wśród członków Towarzystwa, tak że na spotkania zaczęto systematycznie zapraszać również zainteresowanych alumnów seminariów. Dnia 21 II (pismo nr 615/92/P) prymas ks. kard. Józef Glemp poinformował o zatwierdzeniu nowego statutu PTT przez Konferencję Episkopatu Polski. Na zebraniu ustępującego zarządu (16 XII) podjęto decyzję o przyznaniu nagrody PTT (dyplom oraz skromna kwota 1 mln zł) ks. prof. Bolesławowi Przybyszewskiemu za szczególny wkład pracy w rozwój Towarzystwa oraz troskę o dokumentację jego przeszłości.

1996 – stan osobowy – 392 członków. Przyjęto 9 nowych członków, zmarło 2 członków: mgr Wiktor Zębaty (wieloletni skarbnik PTT) oraz ks. kan. Waclaw Heczko. Działalność – walne zebranie (14 II) wybrało nowe władze Towarzystwa na okres 3 lat (wg nowego statutu), zarząd odbył 4 zebrania a sekcje swoje spotkania naukowe. Opracowano komputerowy skład osobowy Towarzystwa.

1997 – stan osobowy – 463 członków. Przyjęto 71 nowych członków (w tym 66 nowo powstałego oddziału PTT w Częstochowie), zmarł ks. Marian Pawlos CM. Działalność – walne zebranie sprawozdawcze (18 II), 4 zebrania zarządu. Spotkania 12 sekcji specjalistycznych i 7 oddziałów terenowych, poza nielicznymi wyjątkami, groma-

dziły niewiele osób. Uehonorowano medalami i dyplomami Towarzystwa księży: prof. Tadeusza Wojciechowskiego i prałata Rudolfa Broma.

1998 – stan osobowy – 482 członków. Przyjęto 24 nowych członków (w tym 10 do Sekcji Biblijnej), zmarli księża: Marian Pawłós, inf. Stanisław Grzybek, o. Paweł Sczaniecki OSB, Jerzy Wolny. Działalność – walne zebranie (17 II) z częścią sprawozdawczą za r. 1997 oraz wykład ks. Józefa Wołczańskiego pt. „Geneza, program i pierwsze lata istnienia PTT we Lwowie”, a także wręczenie medali Zasłużony dla PTT księżom: Tadeuszowi Wojciechowskiemu i Rudolfowi Bromowi; 4 statutowe zebrania Zarządu.

1999 – stan osobowy – 496 członków. Przyjęto 18 nowych członków, zmarli: ks. prof. Jerzy Wolny, ks. Kazimierz Bukowski, o. Bruno Mazur OP, o. Józef Paściak OP. Medal PTT w Krakowie otrzymali: (23 II) biskupi: Stanisław Smoleński i Stefan Cichy oraz (5 IX) ks. Norbert Hoslinger. Ta uroczystość odbyła się w opactwie Neustif, koło Brixen-Bressanone w Górnej Adydze (północne Włochy). Działalność – walne zebranie (23 II) z częścią sprawozdawczą za r. 1998 i wyborczą władz na nowe 3 lata; 4 zebrania statutowe Zarządu (m.in. na drugim omówiono przygotowania do sympozjum dla uczczenia 75-lecia PTT). Utrzymywano, nawiązane za prezesury ks. Kazimierza Panusia kontakty z: American Biographical Institute, Presence du Livre Francais oraz Stowarzyszeniem Organizacji Pozarządowych „Klon”.

Sekcje tematyczne i terenowe

1. Sekcja biblijno-liturgiczna, powstała w 1946 r.

Kierownik: (kolejno księża) – Władysław Smereka (1963 r.), Jerzy Chmiel (1972 r.), Tomasz Jelonek (1981 r.).

Dnia 9 X 1981 r. przy sekcji powstała grupa syndonologiczna, zajmująca się studiami nad Całunem Turyńskim oraz popularyzacją wiedzy na jego temat. Kierownikiem grupy, która przyjęła nazwę *Studium Syndonologiczne*, został ks. J. Chmiel. [Regulamin studium w: RBL, R. 49: 1996, nr 3]. W tym samym roku organizacyjnie nadrzędna dla niej sekcja podzieliła się na dwie grupy: **biblijną** i **liturgiczną** (choć pracowała tak już od 1978 r.). W 1988 r. sytuacja ta została usankcjonowana decyzją zarządu o rozdzieleniu sekcji. Kierownikiem pierw-

szej został Tomasz Jelonek, po nim Bogdan Zbroja (1998 r.) a drugiej Stefan Koperek CR, potem Stanisław Szczepaniec (1996 r.).

Odczyty w roku sprawozdawczym (głównie w auli WSD, ul. Podzamcze 8):

1957/1958 – 5 zebrań z 7 referatami;

1958-1960 – 9 zebrań z 9 referatami;

1963/1964 – 5 zebrań z 5 referatami (m.in. 22 X 1964 r., ks. Aleksy Klawek, wygłosił referat nt. „Instrukcja Papieskiej Komisji Biblijnej o historyczności Ewangelii” – przekład polski drukiem w RBL 1964 nr 4);

1965/1966 – 4 zebrania z 4 referatami;

1970 – 5 zebrań z 5 odczytami;

1971 – 5 zebrań z 5 referatami;

1972 – 2 zebrania z 2 referatami oraz uroczyste posiedzenie naukowe (6 XII) z 2 referatami (razem 4 referaty), a także współorganizowała X Zjazd Biblistów Polskich w Krakowie (6-8 VI);

1973 – 3 zebrania z 3 referatami;

1974 – 5 zebrań z 5 referatami;

1975 – 4 zebrania, 3 poświęcono omawianiu projektu opracowania *Vademecum biblijnego* i 1 na odczyt;

1976 – 5 zebrań, 3 poświęcono na spotkania zespołu redakcyjnego *Vademecum biblijnego* i 2 na 2 referaty;

1977 – 4 zebrania z 3 referatami i 1 spotkaniem dyskusyjnym oraz równoległe prace zespołu redakcyjnego *Vademecum biblijnego*;

1978 – 7 zebrań z 7 referatami w dwóch odrębnych grupach (biblijnej i liturgicznej);

1979 – grupa biblijna: 6 zebrań z 11 referatami i komunikatami,

– grupa liturgiczna: 3 zebrania z 3 referatami;

1980 – 3 zebrania z 3 referatami, I sesja syndonologiczna (5 III) z 3 referatami oraz zebranie międzysekcyjne nt. listu Jana Pawła II o tajemnicy i kulcie Eucharystii (28 V);

1981 – 5 zebrań z 6 referatami;

1982 – stan wojenny, spotkanie dla uczczenia tragicznie zmarłego ks. Michała Petera, członka PTT oraz w ramach Studium Syndonologicznego: 11 konferencji naukowych i popularnonaukowych wygłoszonych przez ks. Jerzego Chmiela, konsultacja naukowa gazetki fotograficznej poświęconej Całunowi a wydanej przez Wydział Duszpa-

sterstwa Kurii Metropolitalnej w Krakowie, utworzenie archiwum Studium Syndonologicznego;

1983 – 3 zebrania z 3 referatami (w grupach: biblijnej, liturgicznej i syndonologicznej) oraz sesja nadzwyczajna w Krakowskim Seminarium Duchownym (15 IV) poświęcona pamięci tragicznie zmarłego liturgisty ks. prof. Wacława Schenka z Bytomia z 4 referatami oraz wspomnieniami, świadectwami i wspólną modlitwą (w sprawozdaniu z sesji ks. Stefana Koperka zamieszczonej w RBL 1983 nr 6 cenzura zastosowała dwie ingerencje w tekst);

1984 – II sesja syndonologiczna (20 III w auli WSDK) z 3 referatami i komunikatami;

1985 – 3 sesje: III syndonologiczna (13 III) z 3 referatami. Na niej medal pamiątkowy PTT otrzymał Stanisław Waliszewski w związku z 50-leciem swojej pracy medycznej i działalności odczytowej na polu syndonologii; „Bóg, który wyzwała” (24 IV) z 3 referatami; poświęcona 20. rocznicy Konstytucji soborowej *Dei verbum* (20 XI) z 3 referatami;

1986 – 3 zebrania z 6 referatami (każdorazowo po 2) i IV sesja Studium Syndonologicznego pt. „Wykorzystanie badań Całunu Turyńskiego w rozwoju kultu Męki Pańskiej i Eucharystii” (przed Ogólnokrajowym Kongresem Eucharystycznym w roku 1987) z 4 referatami;

1987 – 3 spotkania: omówiono profil pracy zespołu, wysłuchano 2 prelekcji w Seminarium Duchownym Ojców Bernardynów w Kalwarii Zebrzydowskiej oraz wybrano zespół redakcyjny nowo powołanej serii wydawniczej pt. *Biblia dla wszystkich*;

1988 – zorganizowano 2 zebrania naukowe i 1 towarzyskie bibliotów oraz uczestniczono w Sympozjum Bibliotów Polskich w Łodzi (13 II) – 15 członków, w Studium Syndonologicznym konsternacja po ogłoszeniu kwestionującym autentyczność Całunu po badaniach przeprowadzonych przy pomocy węgla radioaktywnego;

1989 – sekcja biblijna: 2 zebrania naukowe i 1 towarzyskie, w Studium Syndonologicznym dyskusja panelowa (17 II) z udziałem przedstawicieli różnych dziedzin wiedzy,

– sekcja liturgiczna: brak sprawozdania z działalności;

1990 – sekcja biblijna: 3 zebrania (dyskusja nt. przedstawionego przez ks. Tadeusza Loskę opracowania popularno-naukowego pt. *Ewangelie synoptyczne*, sesja poświęcona 100. rocznicy urodzin ks. Aleksego Klawka i 25-lecia Konstytucji soborowej *Dei Verbum* z 2 referatami i dyskusją oraz spotkanie towarzyskie (18-19 VI) w Seminarium Mi-

syjnym Księżu Sercanów w Stadnikach. Wiele odczytów nt. Całunu Turyńskiego wygłosili członkowie Studium Syndonologicznego a Stanisław Waliszewski uczestniczył w V Kongresie Syndonologów Włoskich w Cagliari na Sardinii (29-30 IV),

– sekcja liturgiczna: 4 zebrania w ramach Koła Wykładowców Liturgiki przy Instytucie Liturgicznym PAT;

1991 – sekcja biblijna: 3 zebrania naukowe i 1 towarzyskie (w tym jedno z dn. 20 II, zorganizowano wspólnie z Sekcją apologetyczno-religioznawczą), konferencja naukowa syndonologów na temat aktualnego stanu badań nad Całunem po werdykcie z 1988 r. na końcu której, w 10 rocznicę istnienia Studium, wydano komunikat, który określa stanowisko wobec Całunu Turyńskiego,

– sekcja liturgiczna: 5 zebrań nt. metodologii nauk liturgicznych a także przygotowania podręczników liturgiki: *O Mszy św.* oraz *O sztuce liturgicznej*;

1992 – sekcja biblijna: 2 zebrania (1. wspólnie z Sekcją apologetyczno-religioznawczą i 2. poświęcone postaci o. Józefa Paściaka OP w związku z jego przejściem na emeryturę),

– sekcja liturgiczna: 4 zebrania;

1993 – członkowie Studium Syndonologicznego: prof. Władysław Fenrych i Jerzy Dołęga-Chodasiewicz wzięli udział w obradach „The International Scientific Symposium on the Shroud of Turin” w Rzymie (10-12 VI);

1994 – sesja naukowo-informacyjna (15 III) poświęcona sympozjum rzymskiemu z poprzedniego roku (wspomnienie o śp. Piero Coero-Borga i 3 referaty);

1995 – syndonologiczne konferencje w małych grupach zainteresowanych tematem;

1996 – sekcja biblijna: nie organizowano spotkań,

– sekcja liturgiczna: nie organizowała spotkań;

1997 – sekcja biblijna: nie organizowano spotkań,

– sekcja liturgiczna: nie organizowano spotkań;

1998 – sekcja biblijna: nie organizowała spotkań,

– sekcja liturgiczna: współpraca z Instytutem Liturgicznym PAT w Krakowie oraz Komisją ds. Liturgii i Duszpasterstwa Liturgicznego Archidiecezji Krakowskiej w ramach której przygotowano naukowe sympozja nt. „Kanonizacje i beatyfikacje a Nowa Ewangeliza-

cja" (maj 1998) oraz „Niedziela w życiu chrześcijańskim" (luty 1999) a także w przygotowaniu kursu dla fotografów i kamerzystów;

1999 – sekcja biblijna: nie organizowała spotkań,
– sekcja liturgiczna: nie podejmowała inicjatyw samodzielnych, prowadząc współpracę z w/w instytucjami jak w roku poprzednim.

2. Sekcja dogmatyczno-moralna (powstała na przeł. 1957 i 1958)

Kierownik: (kolejno księży) – Ignacy Różycki (1963 r.), Tadeusz Ślipko SJ (1965/1966 r.), o. Jan Wichrowicz OP (1972 r.). Po latach (w sprawozdaniu za r. 1989 występują już oddzielnie) uległa podziałowi na sekcje: **dogmatyczną** (kierownik – Bronisław Sieńczak CM i od 1998 r. Jan Żelazny) i **moralną** (kierownik – Krzysztof Sojka, potem od 1991 r. Kazimierz Kaczmarczyk).

Odczyty w roku sprawozdawczym (głównie w auli Instytutu Filozoficzno-Teologicznego OO. Dominikanów, ul. Stolarska 12):

- 1957/1958 – 1 zebranie z 1 referatem;
- 1958-1960 – 10 zebrań z 12 referatami;
- 1963/1964 – 4 zebrania z 4 referatami;
- 1965/1966 – 2 zebrania z 2 referatami;
- 1970 – 4 zebrania z 4 referatami;
- 1971 – posiedzenia naukowe (brak szczegółów);
- 1972 – 5 zebrań z 5 referatami (w tym po raz pierwszy z odczytem gość zagraniczny);
- 1973 – 2 zebrania z 2 odczytami;
- 1974 – 4 zebrania z 4 referatami;
- 1975 – 6 zebrań z 6 referatami;
- 1976 – 6 zebrań z 5 referatami i 1 dyskusyjnym;
- 1977 – 6 zebrań z 6 referatami;
- 1978 – 9 zebrań z 9 referatami;
- 1979 – 7 zebrań z 7 referatami;
- 1980 – 6 zebrań z 6 referatami;
- 1981 – 6 zebrań z 6 referatami;
- 1982 – stan wojenny;
- 1983 – 6 zebrań z 6 referatami;
- 1984 – 6 zebrań z 6 referatami;
- 1985 – 6 zebrań z 6 referatami;
- 1986 – 6 zebrań z 6 referatami;

- 1987 – 6 zebrań z 6 referatami;
- 1988 – 5 zebrań z 5 referatami;
- 1989 – sekcja moralna: 1 zebranie oraz nawiązanie kontaktu z moralistami krakowskimi,
– sekcja dogmatyczna: brak sprawozdania z działalności;
- 1990 – sekcja moralna: nie było zebrań, gdyż pomimo rozesłanych zaproszeń nikt nie przybył na odczyty referatów,
– sekcja dogmatyczna: sympozjum (18-19 IX) z 5 referatami oraz spotkanie dyskusyjne wykładców teologii dogmatycznej nt. też do egzaminu magisterskiego;
- 1991 – sekcja moralna: brak sprawozdania ze względu na wyjazd K. Kaczmarczyka na stypendium naukowe do Genewy,
– sekcja dogmatyczna: 1 spotkanie w ramach Sympozjum Sekcji Teologicznej Dogmatyków Polskich w Częstochowie (18-19 XI) oraz rozpoczęcie prac nad przygotowaniem materiałów do publikacji serii *Katechizm dla wszystkich*;
- 1992 – sekcja moralna: 2 zebrania z 2 referatami,
– sekcja dogmatyczna: uczestnictwo w Sesji Dogmatyków Polskich w Warszawie, a także wspólnie z Sekcją apologetyczno-religioznawczą przygotowuje sympozjum nt. „Tradycja w Kościele”;
- 1996 – sekcja moralna: 1 zebranie z 1 referatem,
– sekcja dogmatyczna: faktycznie zawiesiła działalność (brak kierownika sekcji);
- 1997 – sekcja moralna: 1 spotkanie księży wykładców teologii moralnej,
– sekcja dogmatyczna: w dalszym ciągu zawieszona działalność;
- 1998 – sekcja moralna: 1 spotkanie (18 XII) z referatem i dyskusją (uczestniczyło 16 osób, do sekcji przyjęto 2 nowych członków),
– sekcja dogmatyczna: w stanie reorganizacji przez nowego kierownika;
- 1999 – sekcja moralna: sesja naukowa (20 V) nt. „Odpowiedzialność Kościoła za różne przejawy zła w przeszłości i teraźniejszości” z trzema referatami,
– sekcja dogmatyczna: sympozjum (7 XII) nt. „Teologia wykładana, teologia celebrowana, teologia malowana: teologia słowa, obrazu, kształtu” z 7 referatami skierowanymi do druku.

3. *Sekcja historyczno-kanoniczna (zwana historyczno-kanonistyczną, a także czasami historyczno-prawną), powstała na przeł. 1957 i 1958 r.*

Kierownik: (kolejno księża) – Tadeusz Szwagrzyk (1963 oraz 1969 r.), Bronisław Natoński SJ (1963/1964 r.), Jerzy Wolny (1965/1966 r.), Kazimierz Drzymała SJ (1972 r.).

Dnia 1 XII 1978 r. na zebraniu zarząd powziął decyzję o wyodrębnieniu z niej dwóch sekcji: **historycznej i prawa kanonicznego.**

Pierwszą powierzono Janowi Kusiowi, a po nim kolejno: o. Marianowi Kaniorowi OSB (1985 r.), Lucjanowi Bielasowi (1990 r.) i po okresowym wakacie w 1991 r., o. Józefowi Mareckiemu OFM Cap. (1992 r.), Andrzejowi Bruździńskiemu (1996 r.).

Drugą – Tadeuszowi Pieronkowi, Janowi Dyduchowi (1990 r.), Józefowi Rapaczowi (1996 r.).

Odczyty w roku sprawozdawczym (głównie w auli WSD, ul. Podzamcze 8):

- 1957/1958 r. – 1 zebranie z 1 referat i 1 omówienie tematu;
- 1958-1960 – 14 zebrań z 14 odczytami;
- 1963/1964 – 2 zebrania z 2 referatami;
- 1965/1966 – 2 zebrania z 2 referatami;
- 1970 – 3 zebrania z 3 referatami;
- 1971 – posiedzenia naukowe (brak szczegółów);
- 1972 – 3 zebrania z 3 referatami;
- 1973 – 6 zebrań z 6 referatami;
- 1974 – 4 zebrania z 5 referatami;
- 1975 – 5 zebrań z 5 referatami (w tym 4 historyczne i 1 prawno-kanoniczny);
- 1976 – 6 zebrań z 6 referatami;
- 1977 – 6 zebrań z 6 referatami;
- 1978 – sekcja historyczna: 7 zebrań z 7 referatami,
– sekcja prawa kanonicznego: 1 zebranie z 1 referatem (erygowana 1 XII);
- 1979 – sekcja historyczna: 4 zebrania z 4 referatami,
– sekcja prawa kanonicznego: ogólnopolskie sympozjum (26 II) nt. „Papieżstwo we wspólnocie Kościoła”, z 4 referatami oraz 1 zebranie z 1 referatem (razem 5) (Pałac Arcybiskupi, ul. Franciszkańska 3);
- 1980 – sekcja historyczna: 8 zebrań z 8 referatami,

– sekcja prawa kanonicznego: 1 zebranie, sprawozdanie z IV Międzynarodowego Sympozjum Kanonistycznego we Fryburgu Szwajcarskim (Sąd Metropolitalny, ul. Franciszkańska 3);

- 1981 – sekcja historyczna: 6 zebrań z 6 referatami,
– sekcja prawa kanonicznego: 3 zebrania z 4 referatami;
- 1982 – stan wojenny;
- 1983 – sekcja historyczna: 4 zebrania z 4 referatami,
– sekcja prawa kanonicznego: 1 zebranie z 2 referatami;
- 1984 – sekcja historyczna: 5 zebrań z 5 referatami,
– sekcja prawa kanonicznego: Ogólnopolskie Sympozjum Kanonistów (12 III) w Krakowie z 3 referatami oraz z 2 zebrania z 4 (1 + 3) referatami;
- 1985 – sekcja historyczna: 4 zebrania z 4 referatami,
– sekcja prawa kanonicznego: 2 zebrania z 3 (1 + 2) referatami;
- 1986 – sekcja historyczna: 4 zebrania z 4 referatami oraz sesja naukowa nt. „Chrzest Litwy i jego kościelno-polityczne następstwa”, z 6 referatami,
– sekcja prawa kanonicznego: nie odbyła posiedzeń;
- 1987 – sekcja historyczna: 2 zebrania z 2 referatami,
– sekcja prawa kanonicznego: 1 zebranie z 1 referatem;
- 1988 – sekcja historyczna: brak sprawozdania z powodu pobytu zagranicznego Mariana Kaniora,
– sekcja prawa kanonicznego: planowane sympozjum kanonistyczne przełożono na rok przyszły, ze względu na trudności organizacyjne;
- 1989 – sekcja historyczna: brak sprawozdania z działalności,
– sekcja prawa kanonicznego: 1 zebrania z 2 referatami nt. nowej ustawy Kościół – państwo;
- 1990 – sekcja historyczna: brak sprawozdania z działalności,
– sekcja prawa kanonicznego: 1 zebranie nt. VII Międzynarodowego Kongresu Kanonistów w Paryżu z 3 referatami;
- 1991 – sekcja historyczna: wakat na stanowisku kierownika sekcji,
– sekcja prawa kanonicznego: 1 zebranie z 2 referatami (nt. I i II Polskiego Synodu Plenarnego);
- 1992 – sekcja historyczna: pod koniec roku zdołano obsadzić stanowisko przewodniczącego sekcji (wcześniej nie było chętnych),

– sekcja prawa kanonicznego: 1 zebranie, na którym zaprezentowano nową instrukcję o przekazywaniu nauki wiary przez słowo pisane a także złożono sprawozdanie z sympozjum lubelskiego;

1996 – sekcja historyczna: brak sprawozdania z działalności,

– sekcja prawa kanonicznego: brak sprawozdania z działalności;

1997 – sekcja historyczna: sesja naukowa (24 IV, wspólnie z Wydz. Hist. Kościoła PAT i WSD OO. Kapucynów w Krakowie) pt. „Felix saeculum Cracoviae” (materiały ukazały się drukiem) oraz spotkanie poświęcone problematyce koncyliaryzmu, a także patronat nad spotkaniami zespołu badawczego Studium Heraldyki Kościelnej,

– sekcja prawa kanonicznego: brak sprawozdania z działalności;

1998 – sekcja historyczna: spotkania zespołu Heraldyki Kościelnej (25 II, 14 III, 23 III, 22 IV, 6 V, 25 XI, 16 XII), wspólnie z Komisją Historyczną ds. beatyfikacji spotkanie sekcji (29 IV) nt. ikonografii Michała Giedroycia, a także spotkania z dn. 20 V i 27 V oraz wyjazdowe 16 VI do Dobczyc i 5 IX do Jędrzejowa,

– sekcja prawa kanonicznego: brak sprawozdania z działalności;

1999 – sekcja historyczna: 2 spotkania z 2 referatami (drugie nt. akt Archiwum Archidiecezji Lwowskiej),

– sekcja prawa kanonicznego: brak sprawozdania z działalności.

4. Sekcja filozoficzna, powstała na przełomie 1957 i 1958 r.

Kierownik: (kolejno księża) – o. Mieczysław Albert Krąpiec OP, Tadeusz Wojciechowski (1963 r.), Józef Tischner (1965/1966 r.), Roman Darowski SJ (1973 r.), powtórnie T. Wojciechowski (1974 r.), Henryk Piszkański CSSR (1981 r.), Piotr Jordan Śliwiński OFMCap. (1998 r.).

Odczyty w roku sprawozdawczym (najczęściej odbywały się w sali WSD, ul. Manifestu Lipcowego 4 – obecnie ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego):

1957/1958 – 7 zebrań z 7 referatami;

1958-1960 – 11 zebrań z 11 referatami;

1963/1964 – 4 zebrań z 4 referatami;

1965/1966 – 3 zebrań z 3 referatami;

1970 – 1 zebranie z 1 referatem;

1971 – posiedzenia naukowe (brak szczegółów);

1972 – 4 zebrań z 4 referatami;

1973 – 4 zebrań z 4 referatami;

1974 – 3 zebrań z 3 referatami;

1975 – 4 zebrań z 4 referatami;

1976 – 4 zebrań z 4 referatami;

1977 – 4 zebrań z 4 referatami nt. interdyscyplinarnie ujętego zagadnienia śmierci ludzkiej;

1978 – 4 zebrań z 4 referatami, ciąg dalszy nt. zagadnienia śmierci ludzkiej;

1979 – 4 zebrań z 4 referatami;

1980 – 5 zebrań z 5 referatami;

1981 – 4 zebrań z 4 referatami;

1982 – stan wojenny;

1983 – 2 zebrań z 2 referatami;

1984 – 4 zebrań z 4 referatami;

1985 – 3 zebrań z 3 referatami;

1986 – 3 zebrań z 3 referatami;

1987 – 2 zebrań z 2 referatami;

1988 – uczestnictwo w sympozjum z problematyki współczesnej religii zorganizowanym przez Wydział Filozofii PAT w Krakowie (16-18 XI), nie było innych zebrań;

1989 – 1 zebranie z 1 referatem oraz uczestnictwo w sympozjum zorganizowanym przez Wydział Filozoficzny PAT w Krakowie (11-13 X) nt. „Wolność i odpowiedzialność”;

1990 – 2 zebrań z 2 referatami i dyskusją;

1991 – brak sprawozdania z działalności;

1992 – uczestnictwo w sympozjum filozoficznym (z udziałem Paula Ricoeura) w auli XX. Misjonarzy przy ul. Stradomskiej 4 (26-29 X) oraz zebranie (10 XI) poświęcone odkryciu antropologicznemu w Tyrolu (Homo Tirolensis);

1996 – faktycznie zawiesiła działalność (brak kierownika sekcji);

1997 – w dalszym ciągu zawieszona działalność;

1998 – pomimo usilnych zabiegów nie funkcjonuje z powodu braku kierownika;

1999 – 6 spotkań. W maju pod jej auspicjami zaczęła działać grupa „Przestrzeń Słowa”, której celem jest propagowanie i rozwijanie szeroko pojętej humanistyki chrześcijańskiej oraz stwarzanie płaszczyzny spotkań dla specjalistów różnych dziedzin. Spotkania zamykane są

w cykle tematyczne a ich efekty finalizowane wydaniem książkowymi lub publikacjami internetowymi.

5. Sekcja apologetyczno-religioznawcza (zwana w różnych sprawozdaniach, m.in. za r. 1963/1964 apologetyczną i homiletyczno-duszpasterską) powstała w **styczniu 1959 r.**

Kierownik: (kolejno księża) – Marian Jaworski (1963 r.), Stanisław Szymecki (1965/1966 r.), Adam Kubiś (1973 r.), o. Wiesław Szymona OP (1974 r.), Eugeniusz Florkowski (1976 r.), powtórnie A. Kubiś (1979 r.), Łukasz Kamykowski (1987 r.), Tadeusz Dzidek (1996 r.), Krzysztof Kościelniak (1998 r.).

Funkcjonowała w pomieszczeniach klasztoru SS. Wizytek w Krakowie, przy ul. Krowoderskiej 17. W dniu 24 II 1978 r. na zebraniu, włączono do sekcji jako jej podsekcję, *grupę studyjną problemów Soboru Watykańskiego II*, której patronował Bolesław Przybyszewski a w zastępstwie prowadził ją Stanisław Świącicki.

Odczyty w roku sprawozdawczym:

1959/1960 – 8 zebrań z 8 referatami;

1963/1964 – brak referatów, działalność dotyczyła problemów praktycznych i aktualnych i odbywała się na seminariach naukowych (tematyka: religioznawstwo, kaznodziejstwo i współczesne duszpasterstwo);

1965/1966 – 2 zebrań z 2 referatami;

1967 – referat nt. powołań kapłańskich, wygłoszony w Kalwarii Zebrzydowskiej (Remigiusz Wawro OFM, dn. 3 IV);

1970 – 2 zebrań z 2 odczytami;

1973 – 3 zebrań z 1 referatem w 3 częściach nt. prymatu papieskiego (Adam Kubiś);

1974 – 2 zebrań z 2 referatami (zebrania w Instytucie Filozoficzno-Teologicznym OO. Dominikanów krakowskich przy ul. Stolarskiej 12);

1975 – działała w dwóch podsekcjach: apologetycznej – 1 referat i religioznawczej – 2 referaty;

1976 – sympozjum naukowe religioznawcze z 2 referatami i 1 zebraniem z 1 referatem;

1977 – 4 zebrań z 4 referatami (aula WSD przy ul. Podzamcze 8). Raz w miesiącu w pomieszczeniach klasztoru SS. Wizytek zbierała się podsekcja Studium problemów Soboru Watykańskiego II;

1978 – 4 zebrań z 4 referatami oraz podsekcja – 5 zebrań z 5 referatami;

1979 – 1 zebranie z 1 referatem;

1980 – 3 zebrań z 3 referatami;

1981 – 3 zebrań z 3 referatami;

1982 – stan wojenny;

1983 – 4 zebrań z 4 referatami;

1984 – 3 zebrań z 3 referatami;

1985 – 4 zebrań z 4 referatami;

1986 – 1 zebranie z 1 referatem;

1987 – 3 zebrań (1 organizacyjne i 2 naukowe) z 2 referatami;

1988 – brak sprawozdania z powodu zagranicznych studiów Łukasza Kamykowskiego;

1989 – 1 zebranie poświęcone pamięci ks. Eugeniusza Florkowskiego;

1990 – brak zebrań ze względu na przygotowywaną habilitację przez Ł. Kamykowskiego;

1991 – 2 zebrań (w tym 1 wspólnie z Sekcją biblijną) z dyskusją nt. programu wykładów z apologetyki w ramach studiów teologicznych;

1992 – 2 zebrań (1. wspólnie z Sekcją biblijną i 2. z 1 referatem i sprawozdaniem z międzynarodowego seminarium teologicznego w Pampelunie (Hiszpania), a także zaplanowano zorganizowanie na Wydziale Teologicznym PAT z maju 1993 r. sympozjum naukowego nt. „Tradycja w Kościele”;

1996 – spotkania nieformalne nt. podręcznika pt. *Teologia fundamentalna*. Do druku trafił tom pierwszy pt. *Człowiek, filozofia, Bóg*. Następne tomy w przygotowaniu;

1997 – 1 zebranie ze sprawozdaniem z sympozjum watykańskiej Komisji Teologiczno-Historycznej Wielkiego Jubileuszu 2000 pt. „Korzenie antyjudajizmu w kontekście chrześcijaństwa” oraz referat nt. eklezjologii Waltera Kaspera;

1998 – 1 zebranie z posiedzeniem poświęconym problematyce cudów, z 1 referatem i dyskusją (16 uczestników);

1999 – 1 posiedzenie (5 XI) poświęcone nauce o usprawiedliwieniu z 2 referatami i dyskusją.

6. Sekcja pastoralna, powstała w 1959 r. Od roku 1963 zmieniła nazwę na **Sekcję pastoralno-homiletyczną**. W 1967 r. w sprawozdaniu występuje pod nazwą Sekcji homiletyczno-duszpasterskiej.

Kierownik: o. Zygmunt Stępień OFM bern. (1963 r.).

Później sekcja ta zanika i nie ma jej w kolejnych sprawozdaniach z działalności PTT (brak jej m.in. w Sprawozdaniu Prezesa PTT w Krakowie na walnym zebraniu towarzystwa odbytym w dniu 9 II 1979 r.). W jej miejsce po wieloletniej przerwie, na mocy uchwały zarządu w dniu 10 X 1986 r. została powołana **Sekcja socjologiczno-pastoralna** (kierownik ks. Stefan Dobrzański).

Odczyty w roku sprawozdawczym:

1959/1960 – 10 zebrań z 10 odczytami;

1965/1966 – 5 zebrań z 5 referatami;

1967 – w Kalwarii Zebrzydowskiej o. Remigiusz Wawro OFM wygłosił referat nt. powołań kapłańskich (3 IV) zakończony szerszą dyskusją o współczesnej formacji kapłańskiej;

1970 – 4 zebrania z 4 referatami;

1971 – posiedzenia naukowe (brak szczegółów);

1986 – 1 posiedzenie informacyjno-organizacyjne (16 V);

1987 – 3 zebrania z 3 referatami;

1988 – otwarte sympozjum popularno-naukowe nt. „Duszpasterz i katolik świecki wobec kultury masowej” (wprowadzenie, 5 referatów i dyskusja panelowa – ogółem wzięło w niej udział 70 osób z różnych środowisk, w tym także świeckich) oraz 2 spotkania: z okazji Austriackich Dni Pastoralnych i poświęcone encyklice *Sollicitudo rei socialis*;

1989 – 2 zebrania z 3 referatami oraz 4 spotkania w podgrupach (w tym wieczór wspomnień o ks. Ferdynandzie Machayu), zaplanowano sympozjum pt. „Naród ma prawo do prawdy o sobie”, na rok następny;

1990 – 3 zebrania z 3 referatami;

1991 – 2 zebrania (dyskusyjne i otwarte dla dwóch roczników alumnów WSD);

1992 – 2 zebrania z 2 referatami a także liczne odczyty w KIK, parafiach i Katolickim Stowarzyszeniu „Odrodzenie”;

1996 – sympozjum w gmachu OO. Franciszkanów (14 XII) nt. Akcji Katolickiej z 8 referatami i komunikatami;

1997 – 1 zebranie, na którym przedstawiono aktualny stan badań nad religijnością polskiego społeczeństwa oraz referat programowy pt. „Chrześcijański polityk i jego świadectwo wiary”, zakończony dyskusją. Zaplanowano na jesień 1998 r. sesję nt. wpływów sekt na młodzież;

1998 – sekcja skupia 21 członków; 1 posiedzenie plenarne (12 XI) z referatem oraz prelekcje członków w Klubach Inteligencji Katolickiej oraz w ramach Studium Apostolstwa Świeckich i w parafiach;

1999 – 20 członków; 3 posiedzenia z 2 referatami i dwugłosem (na ostatnim) nt. resocjalizacji więźniów i duszpasterstwa penitencjarnego.

7. Sekcja terenowa (pierwsza w powojennych dziejach) przy klasztorze oo. Bernardynów w Kalwarii Zebrzydowskiej, powstała w 1972 r.

Przyjęła ona profil homiletyczno-duszpasterski. W 1976 r. zmieniła się jej oficjalna nazwa na **Sekcję homiletyczno-pastoralną**.

Kierownik: (przez długi okres zmieniający się systematycznie, co dwa lata ojcowie OFM bern.) – Bruno Czesław Teklak, Letus Szpucha, powtórnie B. Cz. Teklak, Wiesław Murawiec, Andrzej Pabian, Franciszek Rydzak, Edmund Świerczek, Romuald Kośla, Czesław Gniecki.

Odczyty w roku sprawozdawczym:

1972 – 3 zebrania z 3 odczytami;

1973 – 2 zebrania z 2 referatami oraz akademii żałobna ku czci 3 zmarłych braci bernardynów, członków PTT;

1974 – 6 zebrań z 6 referatami;

1975 – 2 zebrania z 2 referatami;

1976 – 5 zebrań z 5 referatami;

1977 – 5 zebrań z 5 referatami oraz dyskusją;

1978 – 3 zebrania z 3 referatami;

1979 – 3 zebrania z 3 referatami;

1980 – 5 zebrań z 5 referatami;

1981 – 5 zebrań z 5 referatami;

1982 – stan wojenny;

1983 – 2 zebrania z 2 referatami oraz sympozjum (19-20 IV) pt. „Teologiczne i duszpasterskie aspekty sanktuarium w Kalwarii Zebrzydowskiej” z 6 referatami;

1984 – sympozjum naukowe (2 V) pt. „Bł. Jan z Dukli: czasy i ludzie” z 5 referatami oraz 2 zebrania z 2 referatami;

1985 – 2 zebrania z 2 referatami i sympozjum ku czci bł. Szymona z Lipnicy (nie podano autorów i tytułów referatów);

1986 – 2 zebrania z 2 referatami i sympozjum naukowe pt. „Kult Matki Bożej Kalwaryjskiej w stulecie koronacji obrazu (1887-1987)” – wspólnie z Wydziałem Historii Kościoła PAT w Krakowie – 5 referatów;

- 1987 – 4 zebrania (w tym 1 nadzwyczajne, 17 XI) z 4 referatami;
 1988 – 5 zebrań z [5] referatami (m.in. inżynieria genetyczna a moralność);
 1989 – 2 zebrania z 2 referatami (nt. głoszenia słowa Bożego) – 2 referaty wygłoszone w Kalwaryjskiej Wspólnocie Seminaryjnej oraz udział w obchodach 50-lecia Wyższego Seminarium OO. Bernardynów;
 1990 – 2 zebrania z 2 referatami oraz dwugłos nt. misji bernardyńskich w Zairze;
 1991 – 3 zebrania z 3 referatami;
 1992 – brak sprawozdania z działalności;
 1996 – 7 zebrań (w tym symposium naukowe (10-11 IX) z okazji 25-lecia pracy bernardyńskich misjonarzy w Zairze i spotkanie doszkalające dla najmłodszych kapłanów);
 1997 – 6 zebrań, w tym: sesja naukowa poświęcona postaci bł. Jana z Dukli (22 II), symposium pt. „Jan Paweł II – papież pielgrzym” (5-6 V) z 2 referatami, sesja naukowa pt. „Franciszkanizm w perspektywie nowych zadań Kościoła kończącego się drugiego tysiąclecia” (11 XI) z 3 referatami;
 1998 – 5 spotkań z pojedynczymi referatami, w tym sesja naukowa (27 XI) nt. „Najważniejsze elementy życia franciszkańskiego” z 3 referatami;
 1999 – 2 spotkania (6 XI i 26 XI) z pojedynczymi referatami i dyskusją.

8. Sekcja terenowa (druga) o charakterze ogólnoteologicznym, przy Wyższym Seminarium Duchownym w Tarnowie, powstała w kwietniu 1974 r.

Kierownik: (kolejno księża) – Leopold Regner (1974 r.), Adam Nowak (1978 r.), Michał Bednarz (1983 r.), Bolesław Margański (1986 r.), Zbigniew Wolak (1996 r.).

Od początku roku akademickiego 1992/1993 utworzono 5 „zespołów katedr”, grupujących specjalistów poszczególnych dyscyplin teologiczno-filozoficznych. Były to: dyscypliny filozoficzne, biblistyka i patrystyka, teologia systematyczna, teologia praktyczna i teologia kultury. W ramach tych zespołów odbywały się comiesięczne spotkania robocze.

Odczyty w roku sprawozdawczym:

- 1974 – 4 zebrania z 4 referatami;
 1975 – 2 zebrania z 2 referatami;
 1976 – 7 zebrań z 7 referatami;
 1977 – 5 zebrań z 5 referatami;
 1978 – 2 zebrania z 2 referatami (pierwsze pół roku bez kierownictwa, ustąpił L. Regner);
 1979 – 5 zebrań z 5 referatami oraz 2 zebrania organizacyjne w związku z przygotowaniem do druku 7 tomu „Tarnowskich Studiów Teologicznych”;
 1980 – 7 zebrań z 7 referatami;
 1981 – 3 zebrania z 3 referatami;
 1982 – stan wojenny;
 1983 – 1 zebranie z 1 referatem;
 1984 – nie odbywała zebrań;
 1985 – 4 zebrania z 4 referatami;
 1986 – 3 zebrania z 3 referatami;
 1987 – 1 zebranie z 1 referatem oraz współorganizator uroczystości jubileuszowej 50-lecia kapłaństwa ks. W. Kanii z laudacją na jego cześć;
 1988 – 6 zebrań z referatami (m.in. jubileusz 50-lecia kapłaństwa ks. W. Kanii, tezy encykliki *Sollicitudo rei socialis*, VI Międzynarodowy Kongres Prawa Kanonicznego w Monachium);
 1989 – 24 referaty na sympozjach, wykładach, kurso-konferencjach wygłaszanych m.in. w Klubie Inteligencji Katolickiej;
 1990 – 3 zebrania z 3 referatami;
 1991 – 7 zebrań z 11 referatami;
 1992 – 8 zebrań z 8 referatami, ponadto wygłoszono 3 referaty na II Krajowym Kongresie Misyjnym w Częstochowie oraz uczestniczono w 7 kongresach i sympozjach międzynarodowych;
 1996 – 3 zebrania z referatami i dyskusją (nt. praktycznych aspektów kultu Eucharystii, estetycznych i wychowawczych aspektów sztuki religijnej oraz współczesnych problemów związanych z wystrojem obiektów sakralnych, ograniczenia stosowalności logiki do teologii oraz możliwości wykorzystania analiz logicznych języków potocznych a także omówiono tematy związane z przygotowywaną sesją naukową pt. „Nauka i wiara”, która odbędzie się w kwietniu 1997 r.);
 1997 – brak sprawozdania z działalności;

1998 – działalność uległa pewnemu zahamowaniu z powodu wyjazdów na zagraniczne stypendia kierownika i jego zastępcy. Jednak wspólnie z Instytutem Teologicznym zorganizowano interdyscyplinarne sympozjum nt. „Początek świata – Biblia a nauka”;

1999 – kilka zebrań poświęconych nowemu *Ratio institutionis sacerdotalis pro Polonia*.

9. Sekcja terenowa (trzecia) o charakterze ogólnoteologicznym w Tuchowie przy Wyższym Seminarium Duchownym oraz Instytucie Teologicznym OO. Redemptorystów, powstała w 1975 r.

Kierownik: (kolejno ojcowie CSSR) – Andrzej Rębacz (1975 r.), Stanisław Bafia (1981 r.).

Odczyty w roku sprawozdawczym:

- 1975 – 10 zebrań z 10 referatami;
- 1976 – 10 zebrań z 9 referatami i 1 spotkaniem dyskusyjnym;
- 1977 – 8 zebrań z 8 referatami;
- 1978 – 2 sympozja międzynarodowe (patrystyczne w marcu i z teologii moralnej w październiku) z okazji 75-lecia istnienia WSD OO. Redemptorystów w Tuchowie, na których wygłoszono łącznie 15 referatów;
- 1979 – 10 zebrań z 10 referatami;
- 1980 – 6 zebrań z 6 referatami oraz sympozjum (6-7 X) pt. „Teologia misji parafialnych” z 5 referatami;
- 1981 – 7 zebrań z 9 referatami;
- 1982 – stan wojenny, współorganizator sesji naukowej (22-23 X) w WSD OO. Redemptorystów, w związku z 250. rocznicą powstania Zgromadzenia Najśw. Odkupiciela (Redemptorystów) w Scala koło Neapolu z 5 referatami;
- 1983 – 8 zebrań z 8 referatami;
- 1984 – 4 zebrania z 7 referatami (1 + 2 + 2 + 2);
- 1985 – 1 zebranie z 1 referatem oraz sympozjum mariologiczne (26-28 IX) z 7 referatami;
- 1986 – 2 zebrania z 2 referatami oraz sympozjum (21 X) z 7 referatami;
- 1987 – 5 zebrań z 7 referatami oraz sympozjum z okazji 200. rocznicy śmierci św. Alfonsa Liguori (23-24 X) pt. „Św. Alfons: teolog, duszpasterz, mistrz życia duchowego” z 7 referatami;
- 1988 – 7 referatów (w tym 2 zaproszonych gości z Bonn i Wiednia);

- 1989 – brak sprawozdania z działalności;
- 1990 – brak sprawozdania z działalności;
- 1991 – brak sprawozdania z działalności;
- 1992 – 3 zebrania (brak bardziej konkretnych danych);
- 1996 – brak sprawozdania z działalności;
- 1997 – brak sprawozdania z działalności;
- 1998 – brak sprawozdania z działalności;
- 1999 – brak sprawozdania z działalności.

10. Sekcja misjologiczna, powstała w 1976 r. (powołana przy szczególnych zabiegach ówczesnego prezesa ks. Bolesława Przybyszewskiego)

Kierownik: (kolejno księża CM) – Antoni Baciński (od chwili jej powstania, aż do swojej śmierci), Jan Kaczmarek (1987 r.), Marian Pawlos (1990 r. aż do śmierci) oraz już nie misjonarz ks. Jan Abrahamowicz (1998 r.).

Odczyty w roku sprawozdawczym (w auli WSD, ul. Podzamcze 8):

- 1976 – 2 zebrania z 2 referatami;
- 1977 – 5 zebrań z 5 referatami;
- 1978 – 4 zebrania z 4 referatami;
- 1979 – 4 zebrania z 4 referatami;
- 1980 – 6 zebrań z 6 referatami (często są to prelekcje o doświadczeniach i przeżyciach misjonarzy z różnych stron świata, ubogacane przeżroczami);
- 1981 – 5 zebrań z 5 referatami;
- 1982 – stan wojenny;
- 1983 – 3 zebrania z 3 referatami;
- 1984 – 2 zebrania z 2 referatami;
- 1985 – 2 zebrania z 2 referatami;
- 1986 – 2 zebrania z 2 referatami;
- 1987 – 2 zebrania (1 organizacyjne i 1 naukowe, wspólnie z grupą misyjną z parafii św. Szczepana w Krakowie) z 1 referatem;
- 1988 – 3 zebrania z 2 referatami;
- 1989 – brak sprawozdania z działalności;
- 1990 – 2 zebrania nt. drugiej ewangelizacji Zairu i orędzia Jana Pawła II na Światowy Dzień Misyjny;
- 1991 – przygotowanie i współuczestnictwo w sympozjum (Częstochowa, 17-19 X) poświęconym encyklice *Redemptoris Missio* z 1 refe-

ratem oraz uczestnictwo w zebraniu (1 III) krakowskiego Studyjnego Zespołu Misyjnego;

1992 – 1 zebranie z 1 referatem (misjonarz z Madagaskaru, nt. formacji kleru tubylczego), uczestnictwo w II Krajowym Kongresie Misyjnym w Częstochowie (16-18 X), spotkanie studyjne Sekretariatu Misyjnego Kurii Metropolitalnej w Krakowie a poświęconym 500-leciu ewangelizacji Ameryki Łacińskiej;

1996 – referat zaprezentowany na sympozjum z okazji 300-lecia kościoła św. Krzyża w Warszawie, a także udział w spotkaniu poświęconym misjom w Indiach, jakie miało miejsce w krakowskiej Kurii Metropolitalnej (13 XIII);

1997 – brak sprawozdania z działalności, po śmierci M. Pawłosa sekcja została bez kierownictwa;

1998 – w fazie reorganizacji po przejściu przez nowego kierownika;

1999 – nie odbywały się spotkania.

11. Sekcja terenowa (czwarta) w Katowicach, dla mieszczącego się tam po przeniesieniu z Krakowa Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego, powstała 13 III 1981 r.

Kierownik: (kolejno księża) – Stefan Cichy (1981 r.), Antoni Reginek (1990 r.).

Odczyty w roku sprawozdawczym:

1981 – zebranie inauguracyjne z 1 referatem;

1982 – stan wojenny;

1983 – 5 zebrań z 5 referatami;

1984 – 5 zebrań z 5 referatami;

1985 – 5 zebrań z 5 referatami;

1986 – 4 zebrania z 4 referatami;

1987 – 2 zebrania z 2 referatami;

1988 – 3 zebrania (w tym poświęcone 10-leciu pontyfikatu Jana Pawła II);

1989 – 4 zebrania z [4] referatami (m.in. sytuacja Kościoła katolickiego w ZSRR);

1990 – 1 zebranie z 1 referatem;

1991 – 2 zebrania z 2 referatami;

1992 – 1 zebranie z 1 referatem oraz współudział w zorganizowaniu sympozjum poświęconemu adhortacji apostołskiej *Pastores dabo vobis* z 6 referatami;

1996 – 2 zebrania z 3 referatami i dyskusją (nt. muzyki sakralnej i języka ojczystego z udziałem studentów teologii) oraz uczestnictwo w organizacji sympozjum naukowego pt. „Piękno zagrożone” (6-7 XI) w WSSD w Katowicach;

1997 – udział w organizacji (wspólnie z Górnśląskim Międzyuczelnianym Towarzystwem Akademickim „Universitas”) sympozjum naukowego z okazji 50-tej rocznicy śmierci ks. Konstantego Michalskiego w WSSD w Katowicach, (5 XI) z 9 referatami oraz 2 zebrania z 2 referatami i dyskusją z uczestnictwem zainteresowanych studentów teologii;

1998 – wraz z Górnśląskim Międzyuczelnianym Towarzystwem Akademickim „Universitas” zorganizowano sympozjum (4 XI) nt. „Jak mówić o Bogu” oraz 2 zebrania (24 III i 24 XI) z wykładami i dyskusją;

1999 – współorganizacja z WSSD sympozjum naukowego (10 XI) nt. „Misje u progu III Tysiąclecia” z dwoma sesjami wykładowymi oraz (12 VI) zebranie w związku z uroczystością beatyfikacji 108 Męczenników z 2 referatami.

12. Sekcja historii sztuki sakralnej, powstała w 1989 r. (w fazie organizacji – 12 osób)

Kierownik: (kolejno księża) – Tadeusz Piętniewicz (od 1990 r., aż do swojej śmierci), Zdzisław Kliś (1992 r.).

Odczyty w roku sprawozdawczym:

1989 – 1 zebranie z 1 referatem;

1990 – 2 zebrania z 2 referatami oraz 2 spotkania nieformalne poświęcone tematom bieżącym;

1991 – 1 zebranie z 1 referatem oraz konsultacje w grupach (w miesiącach X i XII) poświęcone konserwacji zabytków sakralnych Krakowa i metodyce nauczania historii sztuki kościelnej w seminarjach duchownych;

1992 – brak sprawozdania z powodu zaginięcia książki sekcyjnej po śmierci ks. Tadeusza Piętniewicza;

1996 – zorganizowano II sesję poświęconą odnawianemu kościołowi św. Krzyża w Krakowie z 11 referatami (materiały złożono do druku);

1997 – staraniem sekcji ukazał się 2 t. *Studiów do dziejów kościoła św. Krzyża w Krakowie*, przygotowywano również III sesję na ten temat, która odbędzie się w maju 1998 r.;

1998 – III sesja nt. dziejów kościoła św. Krzyża w Krakowie (materiały skierowano do druku);

1999 – zebranie (10 XI) omawiające plany sesji nt. historii i konserwacji kościoła św. Marka w Krakowie.

13. Sekcja homiletyczna, powstała 14 V 1991 r.

Kierownik: ks. Kazimierz Panuś. Współpracuje ze Studium Homiletycznym przy Instytucie Liturgicznym Papieskiej Akademii Teologicznej, zlokalizowanym w klasztorze OO. Redemptorystów w Krakowie.

Odczyty w roku sprawozdawczym:

1991 – w stadium organizacji;

1992 – 2 zebrania z 2 referatami (teologia ewangelizacji i doskonalenie metod nauczania kaznodziejstwa a zwłaszcza ćwiczeń homiletycznych);

1996 – 3 zebrania: spotkanie wykładowców homiletyki w WSD XX. Misjonarzy przy ul. Stradomskiej 4, warsztaty homiletyczne (30-31 V), IV symposium homiletyczne (24-25 X) w seminarium sosnowieckim;

1997 – 2 zebrania: w ramach II Forum Kultury Słowa w Krakowie – Przegorzałach (26-28 IX) z referatem pt. „Edukacja językowa księży” i dyskusją, a także w ramach Kongresu Ewangelizatorów Wędrownych w Seminarium Księży Zmartwychwstańców (9-10 X);

1998 – symposium poświęcone prawdom wiary w przepowiadaniu (22-23 X);

1999 – symposium poświęcone tematowi „Retoryka dziś – teoria i praktyka” (22-23 XI).

14. Sekcja terenowa (piąta) w Rzeszowie, powstała w 1993 r.

Kierownik: ks. Stanisław Nabywalec.

Odczyty w roku sprawozdawczym:

1996 – wciąż w stanie organizacji, brak sprawozdania z działalności;

1997 – brak sprawozdania z działalności;

1998 – brak sprawozdania z działalności;

1999 – brak sprawozdania z działalności.

15. Sekcja terenowa (szósta) w Przemyślu, powstała w 1993 r.

Kierownik: ks. Marian Wolicki.

Odczyty w roku sprawozdawczym:

1996 – 5 zebrań z 5 referatami;

1997 – 4 zebrania z 4 referatami oraz sesja wyjazdowa w Dynowie (10 V);

1998 – 3 spotkania z 3 referatami i dyskusją (26 I, 23 IV, 27 X);

1999 – 6 spotkań z referatami i dyskusją, w tym: symposium (24-25 III) nt. „W oczekiwaniu na pielgrzymkę Jana Pawła II do Ojczyzny” oraz sesja wyjazdowa w Dynowie.

16. Sekcja terenowa (siódma) w Częstochowie, powstała 18 II 1996 r.

Kierownik: ks. Teofil Siudy.

Odczyty w roku sprawozdawczym:

1997 – symposium chrystologiczne (17-18 X) pt. „Jezus Chrystus – Jedyne Zbawienie” z 6 referatami oraz organizacja zaduszek teologicznych, wieczoru modlitw i wspomnień, uroczystości opłatkowej, etc. Wszystkie z wieloma wykładami zaproszonych gości;

1998 – spotkanie z referatem (26 III) na którym powołano również do życia 3 sekcje: biblijną, teologii praktycznej i systematycznej; wraz z katedrą mariologii KUL zorganizowano symposium (22-23 V) nt. „Maryja a Duch Święty”; już samodzielnie symposium pneumatologiczne (16-17 X) dla uczczenia 20-lecia pontyfikatu Jana Pawła II; II Zaduszki teologiczne (modlitewno-wspomnieniowe); zebranie zarządu (16 XII) na którym omówiono plany symposium nt. encykliki papieskiej *Fides et ratio*;

1999 – 3 sympozja: (13 II) nt. „Wiara i rozum – wokół encykliki Jana Pawła II *Fides et ratio*” z 4 referatami, (20 XI) nt. „W stronę jubileuszu 2000” z 3 referatami, (8 I) ekumeniczne nt. wspólnej deklaracji o usprawiedliwieniu między Kościołem rzymskokatolickim a Światową Federacją Luterzańską z 2 referatami.

17. Sekcja terenowa (ósma) w Bielsku-Białej, plany powstania przedstawione na zebraniu zarządu 19 XI 1997 r.

18. *Sekcja teologii życia wewnętrznego, mianowany przez Zarząd w 1998 r.*

Kierownik: ks. Jan Nowak. Brak innych informacji.

19. *Sekcja wydawnicza, powstała w 1948 r.*

Kierownik: (kolejno księży) – Aleksy Klawek (w latach 1948-1954, red. „Ruchu Biblijnego i Liturgicznego”), Stanisław Grzybek (od 1954 r.), Kazimierz Klósak (od 1969 r., przez 12 lat red. „Analecta Cracoviensia”, drugiego wtedy pisma Towarzystwa), Jerzy Chmiel (od 1982 r.), Jan Wał, Stefan Koperek CR (od 1991 r.), Roman Bogacz (od 1999 r.).

Z początku sekcja kierowała jedynie wydawaniem dwumiesięcznika „Ruch Biblijny i Liturgiczny”, stanowiąc faktycznie jego redakcję. Od 1954 r., gdy na jej czele stanął ks. Stanisław Grzybek, rozrosła się w wydawnictwo i oprócz periodyku zaczęła wydawać również książki. Jej siedzibą w owym czasie była jednoczesna siedziba Zarządu PTT w Krakowie, w domu księży emerytów (obecnie profesorów PAT w Krakowie) przy ul. Św. Marka 10. Natomiast zebrania Towarzystwa odbywały się najczęściej w Pałacu Arcybiskupim przy ul. Franciszkańskiej 3. Redakcja „Ruchu Biblijnego i Liturgicznego” korzystała wówczas z gościny Seminarium Częstochowskiego przy ul. Bernardyńskiej 3 w Krakowie. W 1978 r. dzięki poparciu arcybiskupa krakowskiego kard. Karola Wojtyły, wydawnictwo uzyskało lokal przy ul. Augustiańskiej 7, w dawnym klasztorze augustianów, należącym wówczas do Kurii Metropolitalnej (obecnie zwrócony zakonowi). W nowej siedzibie znalazły swe miejsce: Sekcja wydawnicza i redakcja „Ruchu Biblijnego i Liturgicznego” oraz biblioteka i archiwum Towarzystwa. Nie udało się jednak, ze względu na szczupłość powierzchni użytkowej, zorganizować czytelnicy i sali zebrań naukowych. Wydawnictwo posiadało także magazyn, znajdujący się w innym pomieszczeniu klasztornym oraz drugi w Krakowie przy ul. Poselskiej 7 aż do roku 1989, kiedy to został zlikwidowany. Częścią składową Sekcji wydawniczej PTT w Krakowie był Zakład Poligraficzny nr 3 Poligrafii Archidiecezji Krakowskiej przy ul. Zalesie 58. Na wniosek zarządu PTT w Krakowie przestał działać z dniem 31 grudnia 1989 r. Po ośmiomiesięcznej przerwie, związanej ze zmianą miejsca i reorganizacją, z dniem 1 września 1990 r. Polskie Towarzystwo Teologiczne oraz jego wydawnictwo, które przyjęło nazwę *Unum*, uzyskało nowy lokal przy ul. Kanoniczej 13. Stan techniczny obiektu i konieczność

poniesienia ogromnych wydatków przy jego adaptacji przekroczyły jednak możliwości finansowe Towarzystwa, dlatego po wcześniejszym wniosku Zarządu PTT, arcybiskup krakowski kard. Franciszek Macharski, dzięki życzliwości Kapituły i Kurii Metropolitalnej, po raz kolejny (1 stycznia 1992 r.) przeniósł jego siedzibę do nowo wyremontowanej kamienicy kapitulnej przy ul. Kanoniczej 3.

Polskie Towarzystwo Teologiczne w Krakowie w swoim powojennym 53 letnim okresie istnienia do 1999 r. (tj. w latach PRL i pierwszej dekadzie III RP), osiągając liczbę 496 członków, funkcjonowało w oparciu o 21 sekcji, w tym: tematycznych – 10 (z których 2 z czasem podzieliły się, co dało ich ostateczną ilość – 12), terenowych – 8 i wydawniczą – 1. Jak wiele tego typu stowarzyszeń, pracę naukową łączyło z działalnością wydawniczą i popularyzacją wiedzy. De facto, pomimo powojennej deklaracji statutowej, nigdy nie było organizacją ogólnopolską, zakresem swojej działalności obejmując terytorium sąsiednich diecezji południowej Polski w paśmie od Katowic po Przemyśl. Różna też była aktywność poszczególnych sekcji i środowisk teologicznych spoza Krakowa. Działając jednak w zmieniających się warunkach społeczno-politycznych, towarzystwo zachowało tożsamość określoną przez swoich założycieli w 1924 r. Jego dorobek wykraczał często poza profil ściśle naukowy, stanowiąc cenną część współczesnej kultury polskiej.

Jacek Andrzej KABATA – ur. w 1956 r. w Krakowie. Ukończył studia magisterskie na Wydziale Humanistycznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej (obecnie Uniwersytet Pedagogiczny) im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie oraz na Wydziale Teologicznym Papieskiej Akademii Teologicznej (obecnie Papieski Uniwersytet Jana Pawła II) w Krakowie. W międzyczasie studiował równolegle na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Tych ostatnich nie ukończył, przerwał je stan wojenny w 1981 r. Obecnie pracuje w Pracowni Bibliografii Bieżącej Instytutu Historii Polskiej Akademii Nauk oraz Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie. Od tomu za rok 1998 współautor rocznika wydawanego przez Inst. Hist. PAN – Bibliografia historii polskiej.